

Ови редови настају негде у топлој унутрашњости снегом покривеног, за Бадњак и Божић уприличеног, српског Баната, о дану Светог Стефана, крсне славе многих старих српских породица из овог краја Српства, свеца заштитника светородне лозе Немањића и Дана Републике Српске. Управо је негде овде, године 1594, плануо Банатски устанак Срба, први у низу устанака српског народа против туђинске, тада турске, окупације. Банатски устаници су испред себе истакли заставе са ликом Светога Саве и тиме јасно ставили до знања да их у борбу води свест о постојању државно-правног, идејног и духовног континуитета са средњовековном српском државом. Наведени низ српских устанака ради поновног освајања народне слободе и успостављања самосталне државе настављен је у наредним вековима у различитим српским областима, са мање или више успеха. По својим тековинама свакако су најзначајнији устанци 1804-1815. године на простору данашње средишње Србије, познатији као Први и Други српски устанак, или „Српска револуција“, који су довели до стварања и даље вазалне, али аутономне Кнежевине Србије. Последњи од тих устанака био је Херцеговачки устанак 1875-1878. године, познатији као „Невесинска пушка“, на територији историјске области Херцеговине, данас делом у Републици Српској, делом у Црној Гори. Након тог устанка Кнежевина Србија и Књажевина Црна Гора добиле су међународно признање своје државне самосталности, да би неколико година касније Србија постала Краљевином. Управо ће ове две самосталне државе српског народа на почетку 20. века представљати окосницу борбе за ослобођење и уједињење свих Срба, до кога ће доћи након Балканских ратова и Првог светског рата. Дакле, српско устаничко деловање, предодређено кристално јасном свешћу о нужности сталне борбе за слободу и државу, кретало се више од три века у континуитету од равница српског Баната, касније српске Војводине, преко Шумадије, Поморавља, Подриња, Црне Горе, Брда и разних историјских крајина српског народа, па све до српске Херцеговине и мора. Занимљивост је да назив области Херцеговина потиче од немачке речи „Херцог“, која на српском језику значи војвода, а из чега проистиче да и тај назив за овај део српског простора на српском језику, заправо, значи Војводина. Од банатских до херцеговачких устаника, од Војводине на северу до Војводине на југу Српства, упорно је и неодступно преношен пламен отпора страним завојевачима и никада непрекинута идејна нит која је повезивала српску средњовековну државност са нововековним државним творевинама српског народа.

Пише: Владимир Вујовић
понедељак, 12 јануар 2026 01:18

Пише: Владимир Вујовић
понедељак, 12 јануар 2026 01:18

Пише: Владимир Вујовић
понедељак, 12 јануар 2026 01:18

